

24 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2023

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ

«Μνήμη πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος Θεῶ εὐαρεστησάντων ἀπὸ Ἀδάμ ἄχρις Ἰωσήφ τοῦ μνήστορος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου· ὁμοίως καὶ τῶν προφητῶν καὶ προφητῶν, ἐξαιρέτως δὲ τοῦ προφήτου Δανιήλ (560 π.Χ.) καὶ τῶν ἁγίων τριῶν παιδῶν». Εὐγενίας Ὅσιομάρτυρος (†262) καὶ Φιλίππου μάρτυρος τοῦ πατρὸς αὐτῆς, Βασίλλας καὶ Ἀχαϊκοῦ μαρτύρων.

Ἦχος δ'. Ἐωθινὸν ζ'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραξι, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει

καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ὡς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, [καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου], εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ἡ, καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Πατέρων γ' εἰς δ', Προεόρτια

γ' εἰς δ'.

ᾠχος ᾠδῆς Νη ς

K^{Νη} υ υ υ υ ρι ι ι ι ε ε κε κρα α ξα προ
 ος σε ε ε ει σα κουου ου σο ο ον μου ου ει σα κου
 σον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ ρι ι ε ε
 κεκ ρα α ξα α προ ο ος σε ε ε ει σα α α κουου
 σο ο ον μου προσ χες τη φω νη η η τη ης δε η
 σε ε ε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα
 γε ε ναι με προ ο ος σε ε ε ει σα κου
 σο ο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

K^{Νη} α τευ θυν θη η τω η προ σε ε ευ χη η
 η μου ου ως θυ μι α α μα ε νω πι ι ι ο
 ο ο ο ον σου ε πα αρ σις τω ω ω ων χει ει
 ρω ω ων μου θυ σι ι α ε σπε ρι ι ι νη
 η η ει σα κουσον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Στιχολογία ὑπὸ Μανουήλ Πρωτοφάλτου

H^{Νη} ου Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και

θυραν περι ο χης περι τα χειλημου

Mη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λογους πο

νη ρι ι αστου προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν α μαρ

τι ι αις

Συν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι ι

αν και ου μη συν δυ α α σω με τα των εκλε κτων α αυ

των

Παι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε

λεγ ξι με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω

την κε φα λην μου

Οτι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε

τρας οι κρι ται αυ των

Aκου σο νται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν

θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι

ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α

δην^v_{δλ}

Ο^{Nη} τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο

φθαλ μοι μου^Δ_{δλ} ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

χη ηνμου^v_{δλ}

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δοςης συ νε στη

σαν το ο ο μοι^θ_χ και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο

με νων την α νο μι αν^v_{δλ}

Π ε σουνται εν α μφι βλη στρω αυ τω ων οι α μα

ρτω λοι^θ_χ κα τα μο νας ει μι ε γω^Δ_{δλ} ε ως αν πα

ρελ θω^v_{δλ}

Φ^{Nη} ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα^Δ_{δλ} φω

νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η η θη^v_{δλ}

Ε^{Nη} κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν

μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγγελω^v_{δλ}

Ε^{Nη} ν τω εκ λει πει ει ν εξ ε μου το πνευ μα μου^Δ_{δλ}

και συ εγ νως τας τρι βους μου^v_{δλ}

Ε^{Νη} ν ο δω ταυ τη ^Δη ε πο ρευ ο μην ε κρυ

ψαν πα γι δαμοι ^ν

Κ^{Νη} α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλεπον

και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκωνμε ^ν

Α^{Νη} πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε στιν

ο εκ ζη τωων την ψυχηνμου ^ν

Ε^{Δι} κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει ^{Νη}

η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζωωντων ^ν

Π ρο σχες προς την δε η σι ινμου ο ο τι ε τα

πει νω θην σφο δρα ^ν

Ρ^{Νη} υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ^ε

ο ο τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με ^ν

Ε^{Νη} ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ηνμουτου

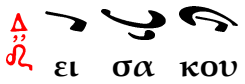
ε ξο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τισου ^ν

Ε^{Νη} με υ πο με νου σι δι και οι ^Δε ως ου

αν τα πο δω μοι ^ν

Στιχηρά Προσόμοια τῶν Πατέρων.

Ὁ ἐν Ἐδέμ Παράσεισος. Ἦχος πλ' Νη ρ

Στίχ. α'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε, ει σα κου

σον της φω νης μου

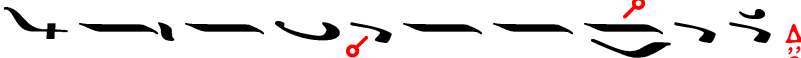
Tα των Πα τε ρων ση μερον πι στοι τε λην τεςμνη

μο συ να α νυ μνη σω μεν Χρι στον τον Λυ τρω την τον

με γα λυ νοντα αυ τες εν πα σι τοις Ε θνεσι και

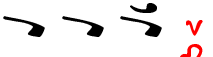

θau μα των τα πα ρα δο ξα πιστως ε πι τε λε ε

σαν τα Κυ ρι ον ω ως κραται ον και δυ να τον

και εξ αυ τω ων α να δει ξαντα ρα βδον δυ να

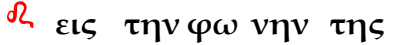
με ως η μιν την μο νην α πει ραν δρο ον και θε ο παι

δα Μα ρι αν την α γνην εξ ης το αν θο ος προ η

η ηλ θε Χρι στος βλα στη σας πα σι την ζω ην

και α δα πα νον τρυ φην και σω τη ρι αν των ψυ χων η η

μων

Στίχ. β'. Γενηθήτω τά ὠτά σου προσέχοντα
 εις την φω νην της

δε η σε ως μου ^vδλ

Tα των Πα τε ρων ση μερον πι στοι τε λην τες μνη

μο συ να ^εα νυ μνη σω μεν Χρι στον τον Λυ τρω την ^vδλ τον

με γα λυ νον τα αυ τες ^Δδλ εν πα σι τοις Ε θνε σι ^εα και

θau μα των τα πα ρα δο ξα πισ τως ^vδλ ε πι τε λε ε

σαν τα Κυ ρι ον ^Δδλ ω ως κρα ται ον και δυ να τον ^Δδλ

και εξ αυ τω ων α να δει ξαν τα ^Δδλ ρα βδον δυ να

με ως η μιν ^vδλ την μο νην α πει ραν δρο ον και θε ο παι

δα Μα ρι αν την α γνην ^Δδλ εξ ης το αν θε ος προ η

η ηλ θε ^vδλ Χρι στος βλα στη σας πα σι την ζω ην ^Δδλ

και α δα πα νον τρυ φην και σω τη ρι αν των ψυ χων η η

μων ^vδλ

Στίχ. γ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς

ὑποστήσεται; ^Δδλ ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε ε στιν ^vδλ

Ως εν ψε κα δι με σον της φλο γος τη δρο σω τς

Πνευ μα τος ^εα γαλ λο με νοι οι Παι δες τς Θε ος ^vδλ πε

ρι ε πα τὸν μυστικῶς ἐν αὐτῇ προτύπῳ πάντες
 τὴν Τριὰδα καὶ τὴν σάρκα σὺν Χριστῶ καὶ ὡς
 φοιτοῦν διὰ πύστεως ἐεσβέσαν δυνάμιν πυ
 ρος καὶ Δαυιη ἡλθε ὁ δικαίος λεόντων
 ὠφθη φημιστῶν τῶν δεησῶν ἰδυσώπασμε
 νος φιλιανθρῶπε Σωτῆρ καὶ ἡμαστῶ ἀσβεεε
 στῶ καὶ αἰωνίως λυτῶσαι πύρος καὶ ἀ
 ξιῶσον τυχίνης ὄρα νίω βασιλείας

Στίχ. δ'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἡλπίσεν ἡ ψυ

χὴ ἡ μου ἐπιίτον Κύριον

Ως περ ἐν δρόσῳ ὄντες οἱ πύστοι καὶ ἀγίοι

Παιδες σὲ ἐν καμίνῳ τῆς φλογὸς τῆς πυρὸς προ

ἐζωγράφον μυστικῶς τὴν ἐκ Παρθένου σὲ ελευ

σίν τὴν ἀφλεκτῶσά ναλαμψάσαν ἡμῖν καὶ Δαυι

ἡ ἡλθε ὁ δικαίος καὶ αἰεν Προφηταί θανμα

στος ^Δτρα νως την θει ^δει αν δευ ^Δτε ραν σθ ^δε λευ σιν
 πα ^νσι προδηλων ^δε ω ρων ε κραυγα ζε εν ε ως ς
 θρο νοι ε τε ^δθη σαν φη ^δσι ^Δκαι κρι της ε ε κα θε ε
 ε σθη ^νκαι τς ^δπυ ρος ε πε στη πο τα ^Δμος ^δς ρυ
 σθει η ^δμεν Χρι στε ταις ι ^δκε σι αις αυ των Δε ε σπο ο
 τα ^ν

Προεόρτια Στιχηρά ἰδιόμελα γ' εἰς δ'.
 Ποῖημα Ἀνατολίου.

Ἦχος ♯ Πα ϕ

Στίχ. ε'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς
 πρωΐας ^πελ ^χπι ^πσα τω Ι ^πσρα ηλ ^πε ^ππι τον Κυ ^πυ

^πρι ^πι ^πι ^πον

Π^{Πα}ρο ε ορ τα σω μεν λα οι Χριστου τα Γε νε θλι ι
^πα ^πκαι ε πα ρα αντες το ον νουν ^πε ^ππι τη Βη ^πθλε
 εμ ^πα να χθω ω ω ω με ε εν τη δι ^πι α
^πνοι οι οι οι α ^πκαι κα τι δω μεν την Παρ ^πθε ε ε νον ^π
 τοις φυ ^πχι κοις λο ^πγι ι σμοις ^πε ^ππει γο με νην
 τι κτειν ε εν Σπη η λαι αι ω ^πτον των ο λων Κυ ^πρι ι ον

και Θε ο ο ο ο ν η η η η μων ου Ι ω σηφ

κα τι δων των θαυ μα των το με γε ε θος ε δο κει αν θρω

πον θε ω ω ρειν ως βρε φος σπα αρ γα νου ου ου ου

με ε ε ε νον υ πε νο ει δε εκ των πρα α γμα

α α των Θε ον ει ει ει ναι α α λη θι ι νον

Πα τον πα ρε χο ον τα ταις ψυ χαις η μων το με ε γα

ε ε ε ε λε ε ε ε ος

Στίχ. ς. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ
εκ πα σω ων

των α νο μι ω ω ν α α α αυ του

Προεορτάσωμεν λαοί, ... (τὸ αὐτό).

Στίχ. ζ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν

παν τες οι οι λα α α οι

Προ ε ορ τα σω μεν λα οι Χριστου τα Γε νε θλι ι

α και ε πα ρα αντες το ον νον ε πι την Βη λε

εμ α να χθω ω ω ω με ε εν τη δι ι α

νοι οι οι α και κα τι δωμεντο εν Σπη λαι ω με

γα μυ στη ρι ι ον η νοικται γα α αρ η Ε ε δεμ

εκ Παρ θε ε ε νου Α αγνης Θε ου ου ου προ ε

ερ χο με ε ε ε νου υ παρ χον τος τε λει ου ου του

α αυ του εν Θε ο τη η τι και αν θρω πο ο

τη η η η τι δι ο κρα ξω ω μεν Α γι ος ο ο

Θε ε ος ο Πα τηρ ο Α α να α αρ χος

Α γι ος Ι σχυ υ ρος ο Υι ο ος ο σαρ κω

ω θεις Α γι ος Α θα να α τος το πα ρα κλη το ον

Πνε ε ευ μα Τρι ας Α γι α δο ο ο ο

ξα α α α σοι

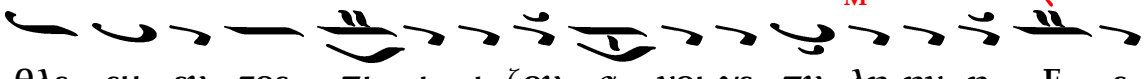
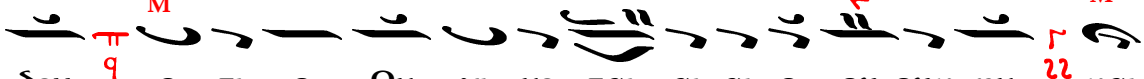

Στίχ. η'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια

τοῦ Κυρίου με ε νει εις τον αι ω ω ω να

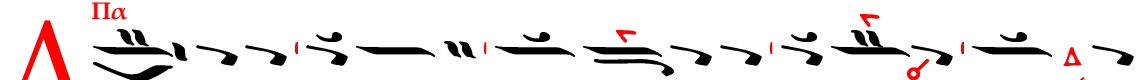
Α κου ε ε ου ρα α νε και ε νω τι ι ζου η

η γη ι δου γαρ ο Υι ος και Λο γος του Θε ου ου ου και

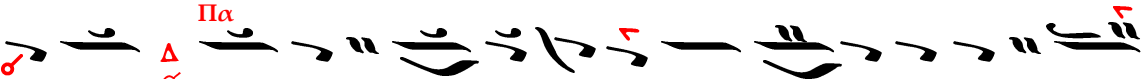
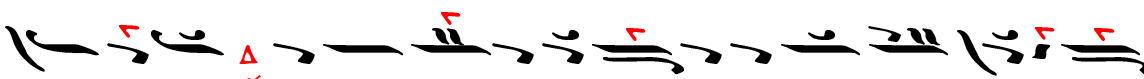

Πα α τρος προ ει σι τε χθη η η η η ναι ε εκ

 Μ Κο ο ο ρης α α πει ρα α ανδρου εϋ δο κι

 α του φυ σα αντος αυ το ον α πα α θως και συν ερ

 γει α του Α γι ου Πνε ε ευ μα α α α τος Βη

 θλε εμ ευ τρε πι ι ι ζου α νοι γε πν λη ην η Ε ε

 δεμ ο τι ο Ων γι νε ται αι αι ο ου ουκ ην και

 ο πλα στουρ γος πα σης κτι σε ε ως δι α πλατ τε ε

 ται ο πα ρε χωντω κο σμω το με ε γα ε ε ε

 λε ε ε ε ος

Ἦχος Πα

 Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και γι υι ω και

 Α γι ω Πνευ μα α α τι

 Δ α νι ηλ α νη ηρ ε πι ι θυ υ μι ι ι

 ι ων λι θο ον α νευ χει ει ρο ο ος τμη η θε

 ε εν τα θε ω ρη η σα α ας σε Κυ υ ρι ι ι

 ι ε βρεφος α α ανευ σπο ο ρας τε χθη ναι προ

 ο η γο ο ο ο ρε ε ε ευ σε σε τον εκ Παρ θε

 ε νου ου σα αρ κω θε εν τα Λο ο ο ο γον τον α

 ναλ λοι ω το ο ο ο ον Θε ε ο ο ο ο ο

 ο ο ο ο ον και Σω τη η ρα τω ων ψυ χω ω ων

 η η η η μων

Καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ὁ αὐτός.

Ἦχος Πα

Και νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις

 τϛ ϛ ϛς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω

 νων α α α μην

Σπη η λαι ο ον ε ε ευ τρε ε πι ι ι ζου

 η Α μνα ασ γαρ η η η κει ει εμ βρον φε ε ρου

 σα α Χρι ι ι στον φα τη η δε ε υ υ υ πο ο

 δε ε ε χου τον τω λο γω λυ υ σα αν τα της

 α λο γου πρα α α α ξε ε ε ε ως η μα ας

 τους γη η γε ε ε νεις ποι με νες α α α γρα αυ

 λου ου ουν τες μαρ τυ ρει ει ει τε θα αυ μα το

ο φρι ι ι κτον και μα γοι ε ε εκ Πε ερ σι
 ι ι δος χρυ στον και λι ι βα α νο ο ον και αι σμυ
 υ υρ ναν τω βα σι λει ει προ σα α ξα α α
 τε ο τι ω φθη Κυ ρι ι ος εκ Παρ θε ε νου
 Μη η η η τρος ον περ και κυ ψα α σα α α δου λι ι
 κως η Μητηρ προ ο ο σε κυ υ νη η η η σε
 και προ σε φθεγ ξα το τω εν αγ κα λαις α αυ της πως
 ε νε σπα α α α ρη η η ης μοι η πως μοι ε
 ε ε νε ε φυ υ υ ης ο Λυ τρω τη ης μου και Θε ο
 ο ο ο ος

Εἵσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἰλαρὸν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι - ς

Φ ὠς ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας

 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϛ

 ϛ ϛ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι

 ου μα κα α ρος Ι η η σϛ ϛ ϛ Χρι ι

 στε ε ε ε ελ θο ο ον τεϛ ε πι τη η ηην

 η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι

 δο ον τε εϛ φω ω ωϛ ε σπε ρι ι νο ον

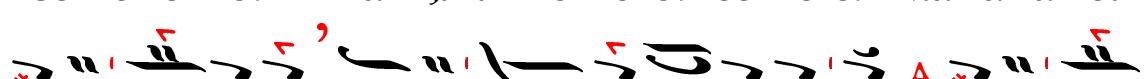
 υ υ μνϛ ϛ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Γι υι ο

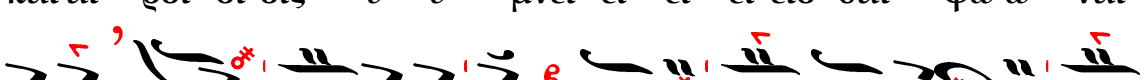
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α

 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι

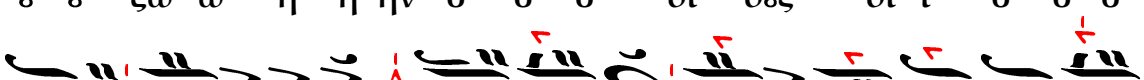
 και αι ροι οι οϛ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι

 αι αιϛ αι σι ι ι αιϛ Γι υι ε ε Θε ε ϛ

 ϛ ϛ ζω ω η η ην ο ο ο δι δϛϛ δι ι ο ο ο

 ο ο κο ο οσμος σε ε δο ξα α α α α α

 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας
Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-Θ

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Καὶ γὰρ ἑστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ πρε πει
αν ε νε δυ υ σα το ο ο
* * *

Καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα (ιδ' 14-20).

Ἀκούσας Ἄβραμ, ὅτι ἠχμαλώτεται Λὼτ ὁ ἀδελφιδοῦς αὐτοῦ, ἠρίθμησε τοὺς ἰδίους οἰκογενεῖς αὐτοῦ, τριακοσίους δέκα καὶ ὀκτώ. Καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν ἕως Δάν· καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτοὺς τὴν νύκτα, αὐτὸς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς καὶ κατεδίωξεν αὐτοὺς ἕως Χοβάλ, ἣ ἐστὶν ἐν ἀριστερᾷ Δαμασκοῦ. Καὶ ἀπέστρεψε πᾶσαν τὴν ἵππον Σοδόμων, καὶ Λὼτ τὸν ἀδελφιδοῦν αὐτοῦ ἀπέστρεψε καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὸν λαόν. Ἐξῆλθε δὲ βασιλεὺς Σοδόμων εἰς συνάντησιν αὐτῷ, μετὰ τὸ ὑποστρέψαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς κοπῆς τοῦ Χοδολλογόμορ καὶ τῶν βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ, εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Σαβύ· τοῦτο ἦν πεδῖον βασιλέως. Καὶ Μελχισεδέκ, βασιλεὺς Σαλήμ, ἐξήνεγκεν ἄρτους καὶ οἶνον· ἦν δὲ ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου. Καὶ εὐλόγησε τὸν Ἄβραμ, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένος Ἄβραμ τῷ Θεῷ τῷ Ὑψίστῳ, ὃς ἔκτισε τὸν

οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ Ὑψιστος, ὃς παρέδωκε τοὺς ἐχθρούς σου ὑποχειρίους σοι.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα (α' 8-17).

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· Ἴδετε, παραδέδωκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν· εἰσελθόντες κληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς πατέρας ὑμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, δοῦναι αὐτοῖς, καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτούς. Καὶ εἶπον πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Οὐ δυνήσομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς. Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπλήθυνεν ὑμᾶς, καὶ ἰδοὺ ἐστε σήμερον ὡσεὶ τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει. Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν προσθείη ὑμῖν, ὡς ἐστὲ χιλιοπλασίως, καὶ εὐλογήσαι ὑμᾶς, καθότι ἐλάλησεν ὑμῖν. Καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφοὺς, καὶ ἐπιστήμονας, καὶ συνετούς, καὶ κατέστησα αὐτοὺς ἡγεῖσθαι ἐφ' ὑμῶν· χιλιάρχους, καὶ ἑκατοντάρχους, καὶ πεντηκοντάρχους, καὶ δεκάρχους, καὶ γραμματοεισαγωγεῖς τοῖς κριταῖς ὑμῶν. Καὶ ἐνετειλάμην τοῖς κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Διακούετε ἀναμέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, καὶ κρίνατε δικαίως ἀναμέσον ἀνδρός, καὶ ἀναμέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀναμέσον τοῦ προσηλύτου αὐτοῦ. Οὐκ ἐπιγνώσῃ πρόσωπον ἐν κρίσει· κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν κρινεῖς· οὐ μὴ ὑποστείλῃ πρόσωπον ἀνθρώπου, ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ἐστὶ.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα (ι' 14-18, 20-21).

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· Ἴδού, Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ὁ οὐρανός, καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ, ἡ γῆ καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ. Πλὴν τοὺς πατέρας ὑμῶν προείλετο Κύριος ἀγαπᾶν αὐτούς, καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτούς, ὑμᾶς, παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. Καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε ἔτι. Ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗτος Θεὸς τῶν θεῶν, καὶ Κύριος τῶν κυρίων· ὁ Θεὸς ὁ μέγας, καὶ ἰσχυρός, καὶ φοβερός, ὃς τις οὐ θαυμάζει πρόσωπον, οὐδ' οὐ μὴ λάβῃ δῶρον· ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ καὶ ὀρφανῷ καὶ χήρᾳ, καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσήλυτον, δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον. Κύριον τὸν Θεόν σου φοβηθήσῃ, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὁμῆ. Αὐτὸς καύχημά σου, καὶ αὐτὸς Θεός σου, ὃς τις ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα καὶ τὰ ἔνδοξα ταῦτα, ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου.

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἶπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσασμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς

αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματῶν ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Εἰς τὴν Λιτὴν.

Τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ (τῆς Μονῆς), ὡς σύνηθες.

Δόξα.

Ἦχος ♩ Πα ρ

Δ^{Πα} ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και Α γι ω Πνε ε

ε ευ μα α α α τι

Β^{Πα} ο λι δεσ α στραπτοντες θε η γο ο ρι ι ι

αισ οι με γα λω νυ υ μοι οι Προ ο φη η ται εις α

ει μα α κα ρι ι ι ζο ο ο ο ννται και τα ε πη

του Πνευμα α τος καρ που οὔ ου με ε ε ε νοι την αν

ερ μη νευ τον λο χει αν Χριστου ου του Θε ε ου ου πα

σι ιν ε κη η η ρυ υ υ υ ξαν νο μι μως δε

το τε ε ε λος δι η νυ υ σαν ζη σαν τες ζω ην υ υ περ

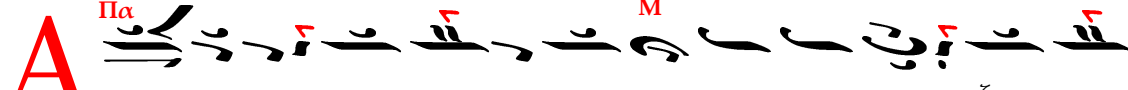

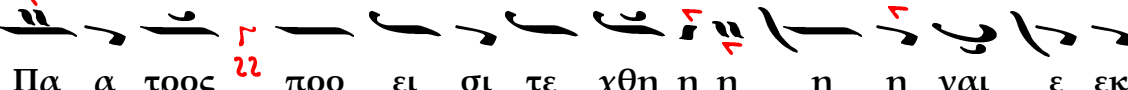

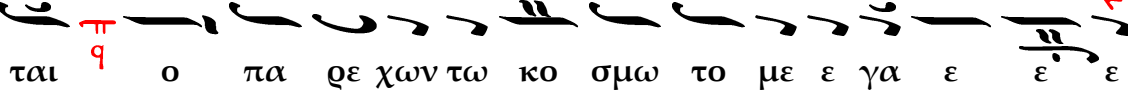
θα α αν μα α α α στον

Καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ὁ αὐτός.

Ἦχος ♩ Πα ρ

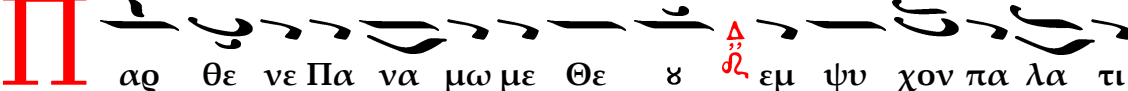
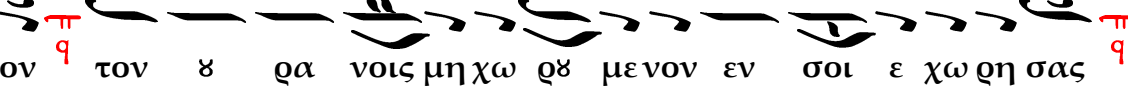
Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α α α μην

A ^{Πα} ^M
 ΚΟΥ Ε Ε ΟΥ ΡΑ Α ΝΕ ΚΑΙ Ε ΝΩ ΤΙ Ι ΖΟΥ Η
 Η ΓΗ ^{Πα} ^Π
 Η ΔΟΥ ΓΑΡ Ο ΥΙ ΟΣ ΚΑΙ ΛΟ ΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕ ΟΥ ΟΥ ΟΥ ΚΑΙ
 ΠΑ Α ΤΡΟΣ ²² ^{Πα}
 ΚΟ Ο Ο ΡΗΣ Α Α ΠΕΙ ΡΑ Α Α ΑΝΔΡΟΥ ^Π
 Α ΤΟΥ ΦΥ ΣΑ ΑΝ ΤΟΣ ΑΥ ΤΟ ΟΝ Α ΠΑ Α ΘΩΣ ^Π ^{Πα}
 ΓΕΙΑ ΤΟΥ Α ΓΙ ΟΥ ΠΝΕ Ε ΕΥ ΜΑ Α Α Α ΤΟΣ ^Π ΒΗ
 ΘΛΕ ΕΜ ΕΥ ΤΡΕ ΠΙ Ι Ι ΖΟΥ Α ΝΟΙ ΓΕ ΠΥ ΛΗ ΗΝ Η Ε Ε
 ΔΕΜ ^Π ^M ^Π ^M
 Ο ΤΙ Ο ΩΝ ΓΙ ΝΕ ΤΑΙ ΑΙ ΑΙ Ο ΟΥ ΟΥΚ ΗΝ ²² ΚΑΙ
 Ο ΠΛΑΣΤΟΥΡ ΓΟΣ ΠΑ ΣΗΣ ΚΤΙ ΣΕ Ε ΩΣ ΔΙ Α ΠΛΑΤ ΤΕ Ε
 ΤΑΙ ^Π ^Π
 ΛΕ Ε Ε Ε Ο Ο Ο Ο Σ ^Π ^Π

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Προεόρτια Στιχηρὰ
 Προσόμοια ἐκ τῶν Ἑσπερίων.

Πανεύφημοι μάρτυρες. Ἦχος Ἱ Πα ρ

Π ^Δ
 ΑΡ ΘΕ ΝΕ ΠΑ ΝΑ ΜΩ ΜΕ ΘΕ ς ^Δ ^Δ ΕΜ ΨΥ ΧΟΝ ΠΑ ΛΑ ΤΙ
 ΟΝ ^Π ^Π
 ΟΝ ΕΝ ΤΩ ΣΠΗ ΛΑΙ ΑΙ Ω ^Δ ^Δ ΤΕ ΞΗ Υ ΠΕΘ ΕΝ ΝΟΙΑΝ ΠΤΩ ΧΕΥ ΣΑΝ

τα και σαρκα γενομενον ινα θεωση με και πλ
τι ιση τον πτωχευσαντα ακρασια πικροτα της
βρωσε εως

Στίχ. Ο Θεός από Θαιμών ἤξει, και ο Αγιος εξορσ
κατασκιυδα σε εως

Εναπογραφομενος Χριστε δολοις τωτ και
σαρος διευπλαγχνι ανπροσταγματι ερχη χαρισα
σθαι την ελευθεριαν την ζωην και λυτρωσιν
αγνωμοσιν ικεταις μακροθυμοις προσκυνησι
στασωτη ηρια Γενηθλια τε ελθοντος
σωσαιτας ψυχας ηημων

Στίχ. Κύριε, εισακήκοα την ἀκοήν σου και εφοβήθην· Κυρι
εκατενοησα τα εργα σου και εξεεστην

Το κονα καταληπτον θεσμς φυσεως και νισα
ση Παναγια και αμωμος κατανοησασα

τω Υι ω ε βο ο α Τε κνον πο θει νο τα τον εκ
πλητ τομαι το με γα μυ στη ρι ον πως και γεν νη σα σα παρ
θε νε ευ ω τη δυ να μει σ τ ε τα παν τα ποι εν
τος β λ η η μα α τι

Ἦχος Δι-θ

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Χ αι ρε τε προ φη ται τι ι ι μι οι οι
τον νο μον Κυ υ ρι ι ι ου κα α λως δι ι ι α
τα α ξα α α με ε ε ε νοι και τη πι ι στει
ει ει φα νε εν τες α πορ θη τοι στυ λοι οι α κλι ι
νεις υ μει ει εις γαρ και με σι ι ται ω ω ω ω
φθη η η η τε της νε ας δι α θη κης Χρι ι στου
και με τα στα αν τες προ ο ος ου ρα α νο ο ο
ο ο ο ο ο ο ον α αυ το ο ο ον ι κε
ε τε ε ευ σα α α α τε ει ρη νευ σαι αι αι

τον κο ο σμον και αι σω ω σαι τα ας ψυ χα α
ας η η η η μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμώηχον.

Ἦχος Δι-θ

Και νυ υ υ υνκαι α α ει και εις τους αι ω νας
τωναι ω ω ωνων α α μην

Ιδου και ρο ος ηγ γι ι κε της σω τη ρι ας η η
μων ευ τρε πι ι ζου σπη η η η λαι αι αι αι ον

η Παρ θε νος εγ γι ζει ει του τε ε κειν Βη θε

ε εμ γη η η Ι ου ου δα τερ που και α α α

γα α αλλου ο τι εκ σου α να α τε ε ταλκεν ο

Κυ υ ρι ι ος η η μων α κου σα α τε ο ο ρη

και βου ου νοι οι και τα πε ρι χω ω ρα α της

Ι ι ου δαι αι αι αι ας ο τι ε ερ χε ε ται Χρι ι

στος ι να σω ση ον ε πλα α σεν α α α αν

θρω ω ω ω πον ω ως φι λα α αν θρω ω ω ω

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ Ὡδῆ Συμεῶν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

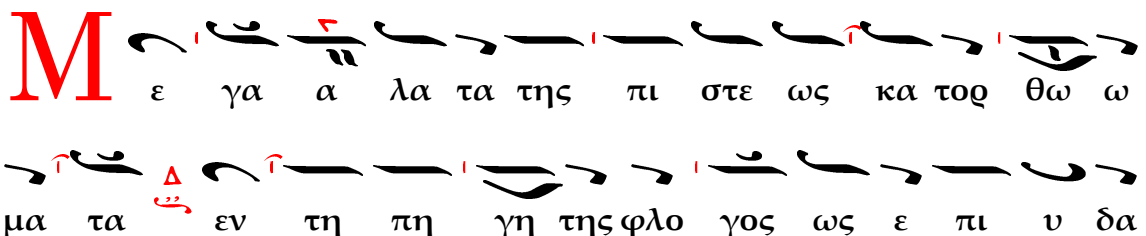
Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ψάλλονται τὰ ἀπολυτικά.

Τῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

Ἀπολυτίκιον τῶν Πατέρων.

Ἦχος Δι - Θ

τος α να παυ σε ως ⁶ οι α γι οι τρεις Παιδες η
 γα αλ λον το ^Δ και ο προ φη της Δα νι ηλ λε
 ον των ποι μην ως προ βα των ε δει ει κνυ το ⁶ ταις αυ
 των ι κε σι αις Χρι στε ο Θε ος ^Δ σω στοντας ψυ
 χα α ας η μων ^Δ

Δόξα. Καὶ νῦν.

Προεόρτιον (τῆς παραμονῆς).

Ἦχος ⁴ Δι - Θ

A πε γρα φε το πο τε συν τω πρε σβυ τη Ι ω
 σηφ ⁶ ως εκ σπερ μα τος Δα βιδ εν Βη θλε εμ η Μα
 ρι αμ ^Δ κυ ο φο ρσ σα την α σπορον κυ ο φο ρι
 ι ι αν ⁶ ε πε στη δε και ρος ο της γεν νη η
 σε ως ^Δ και το ποσην ου δεις τω κα τα λυ μα τι ⁶ αλ
 λως τερ πνον πα λα τι ον το σπη η λαι ον ^Δ τη βα
 σι λι δι ε δεικ νυ το ⁶ Χρι σος γεν να ται την πριν πε
 σσ αν α να στησων ει κο ο ο ο να α α ^Δ

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγῆθη ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγῆθη ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ...

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *